

РЕШЕНИЕ

№ 38238

гр. София, 05.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. А. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Х. ум Х., С., гражданин на С., чрез адв. Я. Г. – САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3 срещу Решение № 1059 от 22.06.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на Република Б., с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата са изложени оплаквания, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Наведени са твърдения, че административният акт е издаден при неизяснени факти и при неправилна преценка на събраните доказателства, поради което не съответства на целта на закона. Твърди се, че издателя на акта не е направил обоснована връзка между твърдените от чужденеца факти и обстоятелствата характеризиращи конкретното му местоживее в С., в което ще бъде върнат – провинцията – област Х.. Оплакванията са, че не е изследвана възможността на жалбоподателя безопасно да се установи в други региони на С. в настоящият момент, поради което този извод на председателя на ДАБ при МС е останал необоснован. Оплакванията са, че не е извършена цялостна преценка на личните обяснения, тяхната последователност и съответствието им с информацията относно държавата на произход на търсещият закрила чужд гражданин. Навежда се довод, за неправилна преценка от страна на органа издал акта, че по отношение на жалбоподателя не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като изводите направени от издателя на оспореният акт са предимно

общо относно ситуацията в С.. С тези аргументи от съда се иска отмяна на решението на председателя на ДАБ при МС

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, като се представлява и от адв. Г., която поддържа жалбата. Изразява становище, че в оспореното решение не са обсъдени мотивите на търсещият закрила чужд гражданин и данните за неговото лично преследване, възразява срещу оспорения административен акт с доводи, че решението се основава предимно на факта, че в някои части на С. обстановката се е подобрила, и в него не се разгледани в дълбочина личното положение и личната история на жалбоподателя.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител по делото.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първата си молба за международна закрила чуждият гражданин е подал на 09.08.2024г., когато е регистрирана с вх. № В-13- 969/09.08.2024 г. на РПЦ - [населено място]. С решение № 10337 от 01.10.2024 г. на заместник- председателя на ДАБ-МС производството за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин е прекратено. Решението е връчено на 11.11.2024 г. на чуждият гражданин.

Административното производство по оспореното решение е образувано по молба за международна закрила с вх. № ПМЗ-В- 3172/19.12.2025 г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, подадена от Х. А. С., [дата на раждане] в Х. ум Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: неженен, Л.. Поради факта, че кандидатът не е представил оригинални документи за самоличност, личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството чуждият гражданин е представил лична карта в оригинал. Същият е регистриран като е изготвен регистрационен лист с рег. № УП6915/19.12.2025г. На търсещият закрила е предоставено копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език същият се е подписал лично. Указанията са с рег. УП6915/19.12.2025г. връчени лично на жалбоподателя на същата дата като му е връчено копие от указания на арабски език, който разбира. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с реф. № BR106C2512190001 рег. № УП6915/19.12.2025 г. в която е посочен ЛНЧ: [ЕГН] на чуждият гражданин. Кандидата за международна закрила е поканен за провеждане на интервю с поканен рег. № УП6915/19.12.2025 г. с насрочена дата за провеждане на интервю- на 19.12.2025г. от 9,00ч. . Предоставена му е информация с рег. № УП6915/19.12.2025 г. за обработване на личните данни на чужденци, търсещи международна закрила, като същият се е съгласил, чрез попълнена декларация съгласие ДАБ да събира информация за него и от други органи и е дал съгласието за обработка на пръстовите му отпечатъци във връзка с определянето на държава – членка, която е отговорна да разгледа молбата му за международна закрила. Предоставена му е и информация за задълженията на чужденците настанени в центровете на ДАБ с рег. № УП6915/19.12.2025 г.зи Указания за правата и задълженията на чужденците подали молба за международна закрила в република България във връзка с чл.29, ал.1, т.2 от ЗУБ. С решение за настаняване рег. № ПМЗ –

В-3174/19.12.2026г. Х. А. С. е настанен в РПЦ – С. – кв. В.“. За проведеното с Х. А. С. интервю е съставен протокол №УП6715/19.12.2025г. От интервюто се установява, че Х. А. С. мотивира молбата си за международна закрила с войната между кюрдите и Б. А. и трудния живот от икономическа гледна точка, тъй като семейството му нямало с какво да се прехранва. Ж. му било да стигне в Германия, защото там имал близки и живота там бил по-добър. Решението да напусне страната взел, за да може да издържа семейството си. Преди да напусне С. през 2021г. , живял в [населено място], обл. Х., заедно със семейството си – неговите родители и 3-ма братя и 7 сестри. Изповядва религията мюсюлманство, като конкретизира, че е мюсюлманин – сунит, по етническа принадлежност е арабин. Няма образование и работил като готвач. С. напуснал през 2021г. като заминал за Т. нелегално, където останал 3 години. В Т. работил, но тъй като нямал кимлик, не е подавал молба за закрила. През 2024г. влезнал нелегално в Република Б., задържали го в С. и го регистрирали в лагер в Б.. След това заминал за Германия, като след пристигането си там подал молба за закрила и получил отказ. Х. А. С. останал в Германия една година и три месеца, докато на 18.12.2025г. го върнали обратно в Б.. В Германия искал да отиде тъй като имал роднини и живота там бил по-добър. Споделил е , че не иска да се върне в С., тъй като има опасения, че при завръщането му кюрдите може да му направят нещо, като по-късно в интервюто конкретизира, че щели да го накарат да се присъедини към тях. В проведеното с него интервю, Х. А. С. посочва, че не е участвал в религиозни организации, никога не е бил арестуван в държавата си по произход, не е бил осъждан, не е имал проблеми с изповядваната от него религия или заради принадлежността си към определена етническа група. На чужденеца е изготвен Формуляр за идентификация и оценка на нуждите - УП 6915/22.12.2025г., в който е посочено, че същият е здрав, без хронични заболявания и не използва медикаменти, не е бит и малтретиран. В него е отбелязано, че родителите му са в С., като има и роднини в Германия, чужденеца не е посещавал училище и в Т. е работил като бояджия и на дюнор. Х. А. С. е подал заявление за интеграция на 06.01. 2026г. регистрирано с рег. № УП6915/06.01.2026г. В хода на административното производство е получено становище от ДАНС с рег. № УП6915/06.02.2026 г., с което специализираният орган е посочил, че не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на лицето, в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ. Поради изтекла регистрационна карта, Х. А. С. е подал заявление да му бъде преиздадена същата. При повторната си регистрация чуждият гражданин е представил лична карти в оригинал с национален № [ЕГН], издадена от С., като е извършена корекция в имената му от М. А. С. на Х. А. С. с място на раждане [населено място] ум Х.. Във връзка с извършената промяна в имената на чуждият гражданин отново е поискано становище от ДАНС, в отговор на което с писмо от 09.06.2026г. ДАНС е отговорила, че не възразява да бъде предоставена закрила на лицето, в случай че отговаря на условията на ЗУБ. По административното производство е приета справка с вх.№ . № МД-02-182/07.05.2026 г. относно С., която отговаря на въпроса: каква актуалната политическа и икономическа обстановка в страната и състоянието на сигурността там. В становище № УП6915/12.06.2026 г. на старши експерт в РПЦ-С. е направил посочил, че с оглед направена преценка на събраните доказателствата по преписката, предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Приобщена е към преписката и изготвената справка от Дирекция „Международна дейност и проекти“ отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС с вх. МД-02-151/15.04.2026г. относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в страната и конкретно в област Х. и [населено място]. С оспореното Решение № 1059/2206.2026 г., председателят на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4, при установена липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. С.. Решаващият орган е приел,

след извършена преценка на представените доказателства, че се констатира противоречия между направени изявления на чужденеца. Установено е, че чуждият гражданин разказва бежанската си история не последователно и недостоверно, тъй като търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основание на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С., и че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларирал е, че не е заплашван лично, както и че никога срещу него не е оказвано физическо и/или дребно насилие в държавата му на произход. От изложеното е обоснован извод, че чужденецът съзнателно предоставя данни с цел доказване на значими за производството по ЗУБ обстоятелства и получаване на международна закрила в Република Б.. С тези аргументи и предвид установяванията че кандидатът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване, както и не е аргументирал наличието на основателни опасения, като и не е посочил конкретни такива от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини са взети предвид при оценката на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ на чужденеца, като е заключено, че относно чуждият гражданин липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ.

По отношение на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ след осъществен анализ на фактическата обстановка е установено, че същата не дава основание да се приеме, че Х. А. С. е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, като срещу него не са били предприети такива действия, съответно чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Тези доводи са послужили на председателя на ДАБ да приеме, че за сирийския гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Председателят на ДАБ приел, че общата обстановка в С. не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл. 8, ал. 1 ЗУБ. С тези аргументи е стигнал до извода, че търсещият закрила е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

С тези доводи административният орган, като е обобщил всички представени факти и обстоятелства относно личното положение на молителя и е заключил, че твърденията на чужденецът се характеризират с противоречивост и недоказаност и не установяват наличие на обективни причини за напускането на С..

Поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, с оспореното решение е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В хода на съдебното обжалване, жалбоподателят в проведеното съдебно заседание направи лично обяснение, в което посочва, че избягал от С. заради войната, гражданската война между много милиции. Не можел да се завърне в С. и иска да остане в Б. като продължи да работи тук. Заявява, че е преследван от сирийските демократични сили и това е причината да не може да се върне в

С.. Преследванията срещу него били с цел да ваюва с тях срещу сирийския народ, затова не иска да се върне. Братовчед му бил принуден да воюва с тях и все още бил с тях. Изразява изричното желание да остане тук и да работи. Една част от семейството му е в С., майка, баща и сестра и част от братята му. Друга част от братята и сестрите му напуснали С.. Има братовчед на 16 години с предоставен статут в държава членка, но по отношение на братята и сестрите му които са в Европа, никой нямал предоставен статут. Затова, че ще го предследват ако се върне в С., разбрал от семейството си, защото ги питали дали е там и дали е избягал. В К. все още имало конфликти между арабите и кюрдите и все още съществувала кръвна връжда между тях. Централното правителство формално овладяло този конфликт, но реално същото нямало никаква власт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на молителя на 17.07.2026 г. Жалбата срещу него е подадена на 30.07.2026 г. в срок, от адресат на оспорвания акт, който има правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество съдът намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Индивидуалния административен акт предмет на настоящото оспорване е издаден от компетентен орган а именно председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административно-производствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Приетите по делото доказателства показват, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, интервюто е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е дадена възможност да изложи всички свои доводи, свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Изложеното определя спора като материално-правен, относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход и представените от него доказателства относно твърденията му.

Видно от данните по преписката, както и от съдържанието на процесното решение, не се установява органът да пропуска да изследва съществен твърдян факт от бежанската история, свързан с личното положение на чужденеца. Подробно са обследвани заявените от молителя факти и обстоятелства от личната му бежанска история, поради което съдът намира за спазено правилото по чл. 35 от АПК.

Отказът за предоставяне на международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно преценката на общественно-политическа обстановка в С. и липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран

обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки по чл.8 ЗУБ.

Материално-правните предпоставки за предоставяне статут на бежанец са установени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нормата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като по тези причини същият не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството, дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Извършеният от административния орган, анализ на обстоятелствата изложени от чуждият гражданин търсещ закрила е правилен и логичен, последователен и пълен.

При проведеното с Х. А. С. интервю чуждият гражданин е посочил, че е напуснал страната си поради водената война, но предимно поради трудния живот от икономическа гледна точка, и невъзможността на семейството му да осигури прехраната си. Затова е взел и решението си да напусне страната, търсейки възможности да стигне до Германия, където животът бил по-добър и където имал близки, за да може да издържа семейството си. Първоначалните опасения които е споделил, че тъй като при завръщането му кюрдите може да му направят нещо, като по-късно в интервюто конкретизира, че щели да го накарат да се присъедини към тях се определят по-скоро като хипотетични. По сериозни твърдения за опасността от това, при завръщането си в С. да бъде принуден да се присъедини към войващите със сирийския народ сили, изразява едва в проведеното съдебно производство, като в него също твърди, че иска да остане в Б., за да работи.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса,

религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Поради изложеното, настоящият състав, напълно споделя извода на решаващият орган, че твърденията изложени от жалбоподателя се характеризират с ниска степен на конкретност както и липсва субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Горното обуславя заключението, че посочените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат отнесени към кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което следва, че не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут на Х. А. С.. Кандидатът сам споделя, че не е преследван поради неговата раса, религия, националност. В интервюто чуждият гражданин заявява, че не е принадлежал към определена социална група и не е преследван поради тази си принадлежност, спрямо него не е било упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии, като никога не е бил арестуван в страната си по произход.

Едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на чл.1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и актовете на преследване или липса на закрила срещу такива актове. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“ . Изложените мотиви от чуждия гражданин, търсещ закрила, не са правнозначими за търсената закрила. Не се открива кандидатът да е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо от него преследване от страна на държавата от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия.

В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което от страна на Х. А. С. не е направено с годни доказателства. Той не изтъква конкретни доказани лични опасения от преследване в страната си на произход - С.. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Дори да се приемат за достоверни представените опасения, че ако се завърне в С. , сирийските демократични сили ще го преследват и ще го накарат да воява с тях, то са само заявени без да се представени доказателства за това. От цялата бежанска история на чужденеца става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Изложените от търсещият закрила сирийски граждани твърдения не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, като и за съществуващ реален риск от бъдещо такова.

Разглеждайки наведените опасения от Х. А. С. съдът следва да отбележи следното. В административната преписка е приложена справка рег. № МД-02-151/15.04.2026г. в която се съдържат данни относно обстановката в област Х.. Видно от справката

сигурността в страната се подобрява, но все още има райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации, въпреки това се наблюдава масова завръщане на бежанци над 1 милион души от съседни страни на С.. Временното правителство се опитва да балансира между различните етнически и религиозни групи, за да избегне фрагментация. В област Х. остава ключов бастион на ръководените от курдите Сирийски демократични сили и тяхната автономна администрация обаче е силно дестабилизирана от външен натиск. В спора № МД-02-182/07.05.2026г. е посочено, че в северна С. след военни сблъсъци в началото на Януари 2026г. курдските Сирийски демократични сили подписали споразумение за „пълна интеграция“. Отстъпили административния контрол на областите Р. и Д. ез-Зор на Д., като запазват присъствие в анклавите Х. и К., но под мониторинга на правителственото Министерство на вътрешните работи.

Предвид изложените съображения, настоящият съдебен състав счита, че решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на А. А. О., статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива

заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че след падането на режима на Б. А. С. се намира в период на политически преход и макар да показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване, все още продължават да са налице проблеми със сигурността, присъствие на различни въоръжени групировки, активност на радикални организации, разрушена инфраструктура и значителни хуманитарни нужди.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

От данните относно провинция Х. се установява продължаваща нестабилност и наличие на инциденти, свързани със сигурността там. В жалбата също се сочат данни от справката за въоръжени сблъсъци между Сирийските демократични сили, арабски племенни формирания и клетки на „Ислямска държава“, както и за засилена активност на последната в района.

Наличието на нестабилност, въоръжени инциденти и дейност на различни въоръжени формирания обаче не е достатъчно само по себе си за приложение на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ и чл. 15, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2024/1347. Необходимо е степента на безогледно насилие да е такава, че цивилно лице единствено поради присъствието си на съответната територия да бъде изложено на реална опасност от тежка и индивидуална заплаха за живота или личността му, или конкретни особености на личното положение на молителя да обуславят по-висок индивидуален риск.

По отношение на Х. А. С. не се установяват такива лични обстоятелства, които да го поставят в положение на специфично повишен риск. Твърденията относно Сирийските демократични сили, преценени по изложените по-горе съображения се определят по-скоро като хипотетични и не установяват реална индивидуализирана и актуална опасност от тежко посегателство.

Наред с това от наличната по делото информация не може да бъде направен извод, че степента на безогледно насилие в провинция Х. достига изключително високо равнище,

при което всяко цивилно лице единствено поради присъствието си там би било изложено на реална опасност от тежка и индивидуална заплаха за живота или личността си.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. В случая, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията, направени по време на интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за С. на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на председателя на ДАБ при МС. Изводите на председателя на ДАБ при МС, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

От изложеното се обосновава извода, че опасенията посочени от жалбоподателя от преследване, могат да се определят по-скоро като такива с хипотетичен и предположителен характер, основани предимно на субективни страхове и косвена информация за други лица, а не на конкретни и относими към личното положение на чужденеца факти и обстоятелства по молбата на търсещият закрила. Поради което обосновано и правилно председателят на ДАБ при МС е счел, че декларираната от Х. А. С. причина да напусне С. е от личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ. Подробно в интервюто си молителят сочи, че целта му е била да стигне в държава с по-висок стандарт на живот Германия, която е била крайната дестинация на пътуването му, за да работи и да издържа семейството си, което е останало в С..

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че са налице спорадични въоръжени конфликти в С., то същите явно, на първо място, не са повсеместни, и на второ – не са насочени пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

При постановяване на решението, органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, като органа правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на Х. А. С. за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, съдът приема оспореното Решение №1059/22.06.2026г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 от АПК във вр. чл. 91от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

По изложените съображения и на осн. чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 87-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Х. ум Х., С., гражданин на С., срещу Решение № 1059 от 22.06.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците) при Министерски съвет на Република Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: